

Hviezdoslav „a Balaton költője”?

A veszprémi Naplóban olvastam az alábbi kis hírt február 18-án. „A Balaton költőjeként vonult be az irodalomba Pavel Hviezdoslav — Ország Pál — szlovák költő, akiről holnap 15 órakor hallhatunk előadást a Kossuth rádióban.”

Meghallgattam február 19-én. Arcképek a szlovák irodalomból címmel Sziklay László kitűnő előadását. Amint előre tudtam, előadásában szó sem esett Hviezdoslav balatoni, különösen irodalmi kapcsolatairól. Sziklay László munkásságát a könyveiből jól ismerem. Hviezdoslav életének és alkotásainak — szerintem — legjobb kutatója, ismerője. Hviezdoslav más alkotásokkal lett naggyá a szlovák irodalomban, a szlovák tájak, emberek költői megéneklésével. Hozzánk magyarokhoz őszinte barátság fűzte, de kiemelten a Balatonhoz semmi.

A hírecske írójának tévedése fellelhetően onnan ered, hogy Hviezdoslavnak Balatonfüreden az úgynevezett Balatoni panteonban van egy igen szép emléktáblája. De ezt nem a balatoni írásaiért kapta, ha-

nem azért, mert amikor a Veszprém megyei Idegenforgalmi Hivatal Krúdy Gyulának emléktáblát óhajtott adni Podolin városában, az illetékes szlovák szervek, elsősorban a kassai kerületi pártbizottság cseretáblaként Hviezdoslavét kérte. El is fogadtuk és külön örömünkre szolgált, hogy a kassaiak végül azt kérték, ne mi készítessünk emléktáblát — amely csak egy márványtábla lett volna —, hanem ők küldenek nekünk egyet. Juraj Bartusz, Kassa legjobb szobrása készítette a nagyméretű, igen szép bronztáblát, a költő arcképevel. A közösen elfogadott magyar—szlovák szöveg szerint: „a szlovák és magyar nép testvéri barátságáért lelkesedő nagy szlovák költő emlékének” készült a tábla. Ha versekben, vagy prózában megemlékezik szépséges tavunkról, azt is kifejezésre juttattuk volna a tábla szövegében. Ennek hiányában azonban őt nem illesztettük a Balaton költőinek sorába.

Zákonyi Ferenc
Balatonfüred